

Alkotmánybíróság

ALKOTMANYBÍROSÁG

a Fővárosi Törvényszék útján!

Budapest

Peres ügyszám: 39.K.701.869/2020.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/ 04 5 6 2 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 DEC 03.	
Példány: 2	Kezelőiroda: 39K
Melléklet: 13 db	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 10.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
(Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat)	
Érkezett: 2021 NOV 24.	
PÉLDÁNY: 1. ív.	
MELLÉKLET: 1-3.	KÖZTÜK: MEGH.
FŐLAJSTROMSZÁM: 705.972/21	UTÓIRATON:

Alulírott, dr. Kozeschnik Bálint ügyvéd (KOZESCHNIK és Társa Ügyvédi Iroda, székhelye: [REDACTED] mint az **URBURA Kft.** (székhelye: [REDACTED])

[REDACTED] kérelmező / felperes M/1 szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként, a **Budapest Főváros Kormányhivatala** (székhelye: 1056 Budapest, Váci út 62-64.) **alperessel** szemben indított, fenti sz. alatt a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő peres eljárásban az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a **Kúria Köf.5.021/2021/5. ssz.-ú határozatával („Határozat”)** szemben.

Kérjük, hogy a t. Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Határozatát

- az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog)
- az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésébe (arányos közteherviselés elve / teherbíró képességnek megfelelő hozzájárulás a közös szükségletek fedezéséhez)
- Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe (tisztességes eljáráshoz való jog)

ütközése okán semmisítse meg.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot egyúttal, hogy az Abtv. 41. § (1) bek. alapján a Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011. (II. 25.) számú önkormányzati rendelete 8. § (3) bekezdését és 10. § (2) a) pontját

- az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog)
- az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésébe (arányos közteherviselés elve / teherbíró képességnek megfelelő hozzájárulás a közös szükségletek fedezéséhez)

ütközése okán semmisítse meg.

Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy a kérelmezőnek a Kúria jogerős Határozata ellen nincs további jogorvoslati lehetősége.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdés értelmében akként nyilatkozunk, hogy a kérelmező adatainak zárt kezelését nem kérjük.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő - tekintettel arra, hogy a Határozatot a kérelmezőnek 2021-okt-22-én kézbesítették - megtartásra került.

A jelen beadványban a dőlt betűs, kisebb betűméretű szövegrészek a felettük található magyar nyelvű fordítás alapját képező, az Emberi Jogok Európai Bírósága eredeti angol nyelvű szövegrészei.

Jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából jelentős tényeket az ide **M/2** alatt csatolt kúriai Határozat tartalmazza. A perben készült ingatlanforgalmi szakvéleményt **M/3** alatt csatoljuk.

I. A TULAJDONHOZ VALÓ JOG (ALAPTÖRVÉNY XIII. CIKK (1) BEKEZDÉS) ÉS AZ ARÁNYOS KÖZTEHERVISELÉS ELVÉNEK (ALAPTÖRVÉNY XXX. CIKK (1) BEKEZDÉS) SÉRELME

A TULAJDONHOZ VALÓ JOG AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA ÉS AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG GYAKORLATÁBAN

1. A kérelmezőt ért alapjogi sérelmek indokainak kifejtése előtt elengedhetetlennek tartjuk, hogy a jelen ügy szempontjából releváns jogforrások rövid áttekintését adjuk, különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának („**Bíróság**”) gyakorlatára.
2. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint *„(m)indenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”* A Q) cikk (2) bekezdése értelmében *„Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját”.*
3. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye („**Egyezmény**”) Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke szerint – összhangban a magyar Alaptörvény XIII. cikkével – *„(m)inden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik (...)”.*
4. Az Alkotmánybíróság több eseti határozatában foglalkozott a tulajdon alkotmányjogi fogalmával. Gyakorlatában mérőöldkőnek tekinthető **64/1993 (XII. 22.) AB határozat** elvi élel mondja ki, hogy az alkotmányos tulajdon fogalma nem szükségképpen követi a polgári jogi tulajdon fogalmát, az Alaptörvény az egyéni cselekvési autonómiát *anyagi oldalát* részesíti védelemben.
5. Az Alkotmánybíróság a **50/2004 (XII. 6.) AB határozatban** a magyar alkotmányos tulajdonfogalom eredetével kapcsolatban nemzetközi kitekintést tesz, különösképpen a Bíróságnak az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkével kapcsolatban kialakult, Magyarországra is kötelezően irányadó joggyakorlatára vonatkozóan, miszerint *„(a)z Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi felfogása e tekintetben összhangban van az Emberi Jogok Európai Egyezményével (a továbbiakban: Egyezmény) is. Az Egyezmény első jegyzőkönyve rendelkezik a tulajdonjogról, az azonban nem a szűk értelemben vett „tulajdonjogot”, hanem az ennél tágabb értelmű „javak békés élvezetéhez” való jogot védi (kiemelés a kérelmezőtől)”.*
6. A „javak békés élvezetéhez” való jog a magyar dogmatikának megfelelően valójában a javakhoz kötődő minden vagyoni értékű jogot felölel. Az Alkotmánybíróság **17/1992 (III. 30.) AB határozata** szerint *„(...) az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a tulajdonjog, hanem az azzal összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik: (a)z Alkotmány 9. § (1) bekezdése ezért a tulajdonvédelem körében az egyéb vagyoni jogok védelmét is biztosítja. A jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy több külföldi alkotmánybíróság gyakorlata a vagyoni jogosultságokat az alkotmányos tulajdonvédelem körébe vonja (kiemelés a kérelmezőtől)”.*
7. A Bíróság a tulajdonhoz való alapjog vonatkozásában alapos, az Egyezményben részes államok jogalkalmazó szerveire kötelező vizsgálati szempontrendszer alakított ki, ami felöleli **(i)** az Egyezmény szerinti „tulajdon” („*possession*”) fogalmát és körét, **(ii)** a tulajdon korlátozásának megengedett és **(iii)** meg nem engedett formáit.
8. A Bíróság a tulajdon („*possession*”) jelentésével a **Di Stefano ügyben** (38433/09) részletesen foglalkozott, melyben az Egyezmény szerinti tulajdonfogalom nemzeti jogoktól való függetlensége mellett foglalt állást:

„A Bíróság megismétli, hogy a „tulajdon” fogalma autonóm jelentéssel bír, amely nincs a materiális javakon fennálló tulajdonjogra korlátozva, illetőleg független a nemzeti

jogbéli formális besorolástól. Ugyanúgy, ahogy a materiális javak esetében, bizonyos más jogokat, érdekeket alkotó eszközöket tulajdonjog tárgyának lehet tekinteni, ahogy a „tulajdont” is ezen intézkedés céljából. Minden ügyet úgy kell vizsgálni, hogy annak körülményei -a maga egészében nézve- a pályázó alanyi jogát védi-e (kiemelés a kérelmezőtől).“

„71. The Court reiterates that the concept of “possessions” in the first paragraph of Article 1 of Protocol No. 1 has an autonomous meaning which is not limited to the ownership of material goods and is independent from the formal classification in domestic law. In the same way as material goods, certain other rights and interests constituting assets can also be regarded as “property rights”, and thus as “possessions” for the purposes of this provision. In each case the issue that needs to be examined is whether the circumstances of the case, considered as a whole, conferred on the applicant title to a substantive interest protected by Article 1 of Protocol No. 1 (see *Iatridis v. Greece* (GC), no. 31107/96, § 54, ECHR 1999-II; *Beyeler v. Italy* (GC), no. 33202/96, § 100, ECHR 2000-I; and *Broniowski v. Poland* (GC), no. 31443/96, § 129, ECHR 2004-V).“

9. A Bíróság a fenti tulajdonfogalom nyomán a vagyoni jogok széles körét vont a Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke alá, így például a rádióspektrumot:

„A bíróság egyetért a vizsgálattal, továbbá megjegyzi, ahogy ezt a korábbiakban tartotta: **az üzleti tevékenység fenntartásáról szóló engedély visszavonása ellentétes a tulajdon tiszteletben tartásának jogával**, melyet az Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke véd. Jóllehet, az engedélyt nem vonták vissza az említett ügyben, a Bíróság úgy tekinti, hogy a közvetítési frekvencia kiosztása nélkül ezt (a tulajdon tiszteletben tartásának jogát) megfosztották a lényegétől (Di Stefano ügy, 38433/09) (kiemelés a kérelmezőtől).“

„177. The Court agrees with this analysis. It further notes that, as it has previously held, the withdrawal of a licence to carry on business activities amounts to interference with the right to peaceful enjoyment of possessions as enshrined in Article 1 of Protocol No. 1 (see *Tre Traktörer AB v. Sweden*, 7 July 1989, § 53, Series A no. 159; *Capital Bank AD v. Bulgaria*, no. 49429/99, § 130, 24 November 2005; *Rosenzweig and Bonded Warehouses Ltd v. Poland*, no. 51728/99, § 49, 28 July 2005; and *Bimer S.A. v. Moldova*, no. 15084/03, § 49, 10 July 2007). Although the licence was not in fact withdrawn in the instant case, the Court considers that, without the allocation of broadcasting frequencies, it was deprived of its substance.“

10. A rádióspektrum (frekvencia) egyébként a magyar jogban a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 4. § k) pontja értelmében az állami vagyon része. Tekintve, hogy a Bíróság joggyakorlata Magyarországra teljes mértékben kötelező, így kijelenthető, hogy **a tulajdon fogalma alá nem kizárólag magántulajdonban lévő dolog, hanem állami vagyonelem fennálló vagyoni értékű jog is tarthat.**
11. A Bíróság nem kizárólag vagyoni értékű jogokat tekinti az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének hatálya alá tartozónak. A Bíróság a **Van Marle ügyben** (8543/79; 8674/79; 8675/79; 8685/79) a klasszikus vagyoni értékű jogok mellett a megállapította a **vagyoni értékkel bíró üzleti érdekek „possession” alá tartozását** is, melytől való megfosztás sérti az Egyezményt. A Bíróság ítélete szerint:

„A Bíróság egyetért a Bizottsággal abban, hogy **az 1. cikk alapján a felek által kikötött bizalmi jogviszony fellelhetően hasonló a tulajdonhoz való joghoz. A saját tevékenységük során a pályázók felépítettek egy klientúrát, ez a magánjog természeténél fogva jelentős védelmet élvez és értéknek minősül, ennél fogva mint tulajdon az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének hatálya alá tartozik.**“

„A pályázók mérlegképes könyvelőként való regisztrációjának elutasítása radikálisan (hátrányosan) érintette a szakmai tevékenységüket, hatáskörüket jelentősen csökkentette. **Bevételeik lecsökkentek, úgyszintén klientúrájuk értéke, így általánosan fogalmazva az egész üzleti tevékenységük. Mindezek alapján létrejött a tulajdon tiszteletben tartásához való jogával ütközés** (kiemelés a kérelmezőtől).”

„41. The Court agrees with the Commission that the right relied upon by the applicants may be likened to the right of property embodied in Article 1 (P1-1): by dint of their own work, the applicants had built up a clientèle; this had in many respects the nature of a private right and constituted an asset and, hence, a possession within the meaning of the first sentence of Article 1 (P1-1). This provision was accordingly applicable in the present case.”

„The refusal to register the applicants as certified accountants radically affected the conditions of their professional activities and the scope of those activities was reduced. Their income fell, as did the value of their clientèle and, more generally, their business. Consequently, there was interference with their right to the peaceful enjoyment of their possessions.”

12. Az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének védelme kiterjed az állami monopólium révén gyakorolt koncessziós jogokra is. A magyar vonatkozású **Vékony ügyben** (65681/13) a Bíróság a **panaszos dohányárusításához való jogát a tulajdon fogalma alá sorolta:**

„A panaszos családja 1994 óta üzemeltetett egy vegyesboltot a panaszos közreműködésével. A vállalkozás kezdetben a panaszos édesanyjának jövedéki engedélyével jövedéki adózás alá eső dohány-és alkoholáruval kereskedett. A dohányértékesítésből származó forgalom átlagosan a családi vállalkozás bevételeinek egyharmadát adta.”

„A Bíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy a jelen ügy tárgya a panaszos korábbi dohányárusítási engedélyének kötelező erejű visszavonása, mely helyet a pályázati eljárásban másik engedélyt nem nyert el. A Bíróság számára nehezen elképzelhető, hogy ezt az engedélyt ne minősítse az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv hatálya alá tartozónak, tekintve, hogy meghatározó részt biztosított a panasz megélhetésében (kiemelés a kérelmezőtől).”

„6. From 1994 the applicant's family operated a grocery with the personal involvement of the applicant. They sold, initially under the excise licence of the applicant's mother, merchandise subject to excise tax, that is, alcohol and tobacco products. On average, the turnover of tobacco retail represented about one-third of the family's business.”

„The Court observes at the outset that the subject matter of the present case is the statutory cancellation of the applicant's former licence to sell tobacco, instead of which he was not awarded another one in the tender procedure. For the Court, it is hardly conceivable not to regard this licence, once guaranteeing an important share of the applicant's turnover (see paragraph 6 above), as a "possession" for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1”

A TULAJDONHOZ VALÓ JOGOT SÉRTŐ MAGATARTÁSOK A BÍRÓSÁG ÉS AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG GYAKORLATA SZERINT

13. A Bíróság az Egyezmény szerinti absztrakt tulajdonfogalom mellett részletesen kimunkálta az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkébe ütköző magatartásokat, illetve a korlátozás jogállami kereteit, az alábbiak szerint:
14. Az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének második bekezdése értelmében „Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények

alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

15. A második bekezdés – együttesen vizsgálva az első bekezdés második fordulatóval – a Bíróság *Megadat.com* (21151/04) ügyben hozott ítélete szerint a fenti bekezdések azt a követelményt fogalmazták meg az Egyezményben részes államok irányába, hogy **a tulajdonjogot kizárólag jogállami keretek között, a közérdeknek megfelelően, arányosan korlátozhatják**. A korlátozás jogszerűségét minden ügyben külön, az ügy körülményeit feltárva kell vizsgálni:

„Annak érdekében, hogy (a tulajdonjog korlátozása) eleget tegyen a második bekezdés követelményeinek, azt kell bizonyítani, hogy a tulajdonhoz való jog korlátozásának mértéke törvényes, a közérdeknek megfelelő és létezik egy megfelelő arányossági kapcsolat az alkalmazott eszközök és a - realitásnak megfelelő - cél között (kiemelés a kérelmezőtől).”

„66. In order to comply with the requirements of the second paragraph, it must be shown that the measure constituting the control of use of property was lawful, that it was “in accordance with the general interest”, and that there existed a reasonable relationship of proportionality between the means employed and the aim sought to be realised.”

16. A törvényességi kritérium vizsgálata mindenkor kiemelkedő jelentőségű, alkotmányos kötelezettség. Ennek keretében nem csak az követelmény, hogy a korlátozás jogállami keretek között az általános jogelveknek megfelelően (szükségesség, arányosság, diszkriminációmentesség) történjen, hanem hogy **az ilyen korlátozásokkal szemben a sérelmet szenvedett felet megfelelő és hatékony jogorvoslat illesse meg**. A *Capital Bank* ügy (49429/99) e követelményeket összefoglalóan tartalmazza:

„A törvényesség elvének megfelelően a nemzeti jogoknak kötelező jogvédelmet biztosítani a közhivatalok és hatóságok önkényes beavatkozásai és jogsértéseivel szemben az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv által védett jogi tárgyak tekintetében. Az 1. cikk nem tartalmaz explicit eljárási követelményeket, de a bírói ítélkezés hiánya nem járhat ezen védelem sérülésével. Mindazonáltal ebből következik, hogy **a tulajdonhoz és birtokláshoz való jog korlátozásának együtt kell járnia olyan eljárásjogi garanciákkal, melyek az egyénnek megadják a valós lehetőséget saját álláspontjuk bemutatására és megvédésére felelős hatóságok előtt, abból a célból, hogy (az egyén) érdemben támadhassa az itt biztosított jogokat sértő körülményeket**” (kiemelés a kérelmezőtől).

„134. The requirement of lawfulness, within the meaning of the Convention, presupposes, among other things, that domestic law must provide a measure of legal protection against arbitrary interferences by the public authorities with the rights safeguarded by the Convention (...) It is true that Article 1 of Protocol No. 1 contains no explicit procedural requirements and the absence of judicial review does not amount, in itself, to a violation of that provision (...) Nevertheless, it implies that any interference with the peaceful enjoyment of possessions must be accompanied by procedural guarantees affording to the individual or entity concerned a reasonable opportunity of presenting their case to the responsible authorities for the purpose of effectively challenging the measures interfering with the rights guaranteed by this provision.”

17. Fontos kiemelni, hogy a hatékony jogorvoslat itt egyáltalán nem a bírósághoz fordulás jogát vagy a tisztességes eljáráshoz való jogot jelenti, hanem azt követelményt fogalmazza meg, hogy a sérelmet szenvedett fél számára megfelelő *igény, jogalap*, vagyis megfelelő garanciák álljanak rendelkezésére. Megfelelő jogalap hiányában önmagában a bírói eljárás ezt nem teszi lehetővé a sérelmek orvoslását.

18. A tulajdonhoz való jog mint alapjog nem kizárólag a tulajdon kisajátítás útján történő elvonása, hanem a tulajdon adóztatása körében is érvényesül, mint arra az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata is rámutat, **nevezetesen, az adóztatás arányossága körében.**
19. Az adóztatás arányosságának alkotmányos követelményét az Alkotmánybíróság többek között **155/2008. (XII. 17.) AB határozatban** (luxusadó) foglalta össze: Az Alkotmánybíróság megítélése szerint önmagában nem alkotmányellenes, hogy a jogalkotó az ingatlanokra vagyoadót vet ki. Önmagában az sem alkotmányellenes, hogy ezt az ingatlan számított értéke alapján veti ki, amennyiben ez megfelel az Alkotmány rendelkezéseinek, ezen belül főként az Alkotmány 70/I. §-ával összefüggésben a 8/2007. (II. 28.) AB határozatban (ABH 2007, 148, 163.) rögzített fogalmi elemeknek. A 8/2007. (II. 28.) AB. határozat (megerősítette: 55/2008. (IV. 24.) AB határozat, ABK 2008. április, 504, 508.; 87/2008. (VI. 18.) AB határozat, ABK 2008. június, 867, 882.) értelmében a jövedelmi és vagyoni típusú adók esetében – figyelemmel a konkrét szabályozás összes sajátosságára – az Alkotmány 70/I. §-ában foglalt valamennyi fogalmi elemnek egyidejűleg fenn kell állnia ahhoz, hogy az Alkotmánybíróság határozata nyomán esetleg (a jogalkotó döntésétől függően) újraszabályozott adókötelezettség megfeleljen az említett alkotmányos mércének. **Ennek során figyelemmel kell lennie a jogalkotónak arra, hogy vagyoni adó esetében az arányosságnak az adózók viszonyában az adó alapja és mértéke kérdésében is fenn kell állnia.**
20. Egy friss határozatában (**20/2021. (V. 27.) AB határozat**) vizsgálta az Alkotmánybíróság a helyi adórendeletnek a XIII. cikkben és XXX. cikkbe ütközését, megállapítva a konfiskáló jellegét, melynek során a testület az alábbi megállapításokat tette: „A magyar alkotmánybírósági gyakorlat kezdeti időszakában az volt az alkalmazott zsinórmérték a helyi vagyoadók konfiskáló jellegét illetően, hogy általános adóügyi elévülési ciklusban (5 év) gondolkodva súlyosan aránytalan, ha az adott vagyontárgy értékének 20%-át meghaladja az évi vagyoadó mértéke (vesd össze: 1558/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 506, 507; 1531/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 707, 711; 263/H/1994. AB határozat, ABH 1994, 817, 821–822; 360/B/1996. AB határozat, ABH 1998, 629, 638–639; 544/B/1998. AB határozat, ABH 2000, 893, 899–901; 184/2010. (X. 28.) AB határozat, ABH 2010, 900, 909). Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a 20%-os értéktől való eltávolodás nem feltétlenül jár együtt az alaptörvény-ellenességgel, hiszen az Alaptörvény az Alkotmányhoz képest rugalmasabb szabályt rögzít a XXX. cikk (1) bekezdésében, de különös figyelemmel kell lefolytatni minden olyan esetben a normakontroll-eljárást, **amelyben az adómérték alkalmas arra, hogy az elévülési idő alatt a telek értékével egyező vagy azt meghaladó összeget vonjon el.** Megjegyzendő, hogy az értékalapú technika választása esetén az adómérték törvényi felső határa a telek korrigált forgalmi értékének a 3%-a, ami a telek teljes értékének csupán az 1,5%-át jelenti (vesd össze: Hatv. 52. § 13. pont)“

II. A KONKRÉT JOGSÉRTÉSEK;

21. Az előbbiekben bemutatott jogszabályi háttér és joggyakorlat fényében a kérelmező álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikkében meghatározott tulajdonhoz való joga, valamint az Alaptörvény XXX. cikkében rögzített alapjoga, valamint a tisztességes eljáráshoz való joga (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek) az alábbiak szerint sérült.
22. Mint az a csatolt kúriai Határozatból kitűnik, az eljáró Főváros Törvényszék a per tárgyalását felfüggesztette, illetve kezdeményezte a Kúria Önkormányzati Tanácsának felülvizsgálatát a perbeli Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011. (II. 25.) számú önkormányzati rendelete 8. § (3) bekezdését és 10. § (2) a) pontjának jogszabályba ütközése okán.
23. A Határozat szerint:

„Az adó konfiskáló jellegének megállapításánál az ingatlan forgalmi értékét kell alapul venni. Az indítványozó bíróság - egyesített szakértői véleményre hivatkozott - megítélése szerint az ingatlanok a rekultiváció befejezéséig forgalomképtelenek, mivel az összesen [REDACTED] forint forgalmi értékű telkek vonatkozásában a [REDACTED] forint rekultivációs költség ezt hatszorosan meghaladja (szakvélemény 36.o.).

A Kúria Önkormányzati Tanácsának álláspontja szerint – az indítványozó érvelésével ellentétben – az adó konfiskáló jellegét az egyesített szakértői vélemény alapján megállapított forgalmi értékkel (33-35. o.) összevetve szükséges vizsgálni. Az egyesített szakértői vélemény jelzi, hogy a perbeli ingatlanok vonatkozásában a fentiek szerint megállapított forgalmi érték meghatározásakor a rekultivációt figyelembe vette.

A szakvélemény alapján 2020-ban

az ingatlan2 forgalmi értéke [REDACTED] forint, a kivetett éves adó [REDACTED] forint, azaz a forgalmi érték kb. 20%-a,

a telekalakítások eredményeként kialakított, az eljárás tárgyát képező [REDACTED] hrsz-ú ingatlan forgalmi értéke [REDACTED] forint, az éves adó [REDACTED] forint (a forgalmi érték kb. 9%-a),

az ingatlan3 forgalmi értéke [REDACTED] forint, az éves adó [REDACTED] forint, azaz a forgalmi érték kb. 20%-a”.

24. Jelen Határozatában ugyanakkor a Kúria tévesen értelmezte a perbeli szakvéleményt, annak 33-35. oldalán feltüntetett értékek (melyeket a Kúria tévesen irányadónak tekintett) ugyanis **akként kerültek meghatározásra, mintha ezek a területek már rekultiválva lettek volna (tehát nem a rekultiváció figyelembevételével, mint ahogyan arra a Kúria hivatkozik).** Jelen ügyben azonban nem rekultivált, hanem rekultiválás alatt álló területekről van szó, melynek figyelembevételével az Ingatlanok 2020-as forgalmi értékét a szakvélemény 36. oldala tartalmazza, mely szerint az Ingatlanok forgalmi értéke negatív, mínusz [REDACTED] Ft a rekultiváció értékcsökkentő hatásának figyelembevételével.
25. **A Kúria tehát a szakvéleményt egyszerűen tévesen értelmezte, téves forgalmi értéket vizsgált és így nem állapította meg a konfiskáló jellegét.**
26. Mindezek mellett teljesen egyértelmű és nyilvánvaló, hogy az I.f.-ú adóhatóság által kivetett éves telekadó összege lényegesen meghaladja az adótárgy értékét, ezért az adó konfiskáló jellegű.
27. Megjegyezzük, hogy ha a konfiskáló jelleg a rekultivált forgalmi értékhez viszonyítva is kellene megállapítani, az éves adó az ingatlanok értékének több mint 20 %-át meghaladják, tehát az Alkotmánybírósági gyakorlat szerint ez esetben is megállapítható a konfiskáló jelleg, hiszen az így beszedett adó az elévülési időn belül az adótárgy rekultivált forgalmi értékét is meghaladja.
28. Figyelembe véve, hogy a konfiskáló telekadó egyidejűleg ütközik a Htv. 2016. december 31-ig hatályban volt 6. § c) pontjába, valamint a 2017. január 1-től hatályos 7.§ g) pontjába, továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bek.-ébe, XXX. cikk (1) bek.-ébe, illetve figyelembe véve azt, hogy az Alkotmánybíróságot a Kúria döntése nem köti, így az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapíthatja a kérdéses Önk. rendelet, illetve kúriai Határozat alaptörvénybe-ütközését, függetlenül a Kúria döntésétől.
29. Megjegyezzük, hogy a Kúria állandó gyakorlata szerint, amennyiben az ingatlannak nincs értéke, úgy telekadót egyáltalán nem lehet kivetni, tehát ezen okból is sérül a tulajdonhoz való jog (lásd: Kúria Kfv. 35.608/2018/7.

30. **Végezetül sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga is**, mert a Kúria a támadott Határozatában saját joggyakorlatával szembenemve állapította meg, hogy a tárgyi telekadó nem konfiskáló jellegű.
31. E körben a Kúria korábban az alábbi gyakorlatot alakította ki:
- a **Köf.5018/2015/3. sz.** határozatában a Kúria akként foglalt állást, hogy „(a) telekadó mértékének törvényessége konkrét normakontroll eljárásban – lényegében a vagyoni adó arányossága – az egyéb szempontok mérlegelése mellett a számszerűsített adókötelezettség értékelését jelenti. **A települési vagyoni típusú adók szabályozásában meghatározott adómérték a Kúria konkrét normakontroll eljárásaiban azokban a kirívó esetekben minősült eddig törvénysértőnek, amikor a kivetett adó igazolhatóan meghaladta vagy belátható időn belül elérte a telek értékét.**”
 - Szintén hivatkozunk e körben a **34/2013. sz. közigazgatási elvi határozatban**, valamint a Kúria **Köf.5.001/2018/5. sz.** határozatában foglaltakra: „(a) teherbíró képességet meghaladó, a vagyont elvonó, konfiskáló jellegű az az adó, amely mértékénél fogva és az adó tárgyát képező vagyontömeghez képest súlyosan aránytalan. Az ilyen adó elveszti az adóhoz, mint jogintézményhez kapcsolódó jellegzetességeit, és lényegében szankciónak tekinthető, amely az adó intézményével összeegyeztethetetlen. (1990. évi C. tv. 6. §, 17.§, 22. §)”
32. Hangsúlyozzuk, hogy mindkét fenti esetről rekultiválendő telek képezte az adó tárgyát, a Kúria egyik esetben sem a rekultivált forgalmi értéket vette figyelembe.
33. Ugyanezen körben szintén elvi jelentőséggel bír az EBH **2011.2357 sz. döntés, melyben** az ingatlan beépítésre nem szánt övezeti besorolására, **másrészt annak beépíthetetlen jellegére tekintettel** állapította meg a Legfelsőbb bíróság azt, hogy a perbeli ingatlan telekadó szempontjából adótárgynak nem tekinthető. Az ingatlanok övezeti besorolása lényegében építési tilalmat jelent a területen.
34. Azzal, hogy a Kúria saját gyakorlatától is gyökeresen eltért, az eltérés indokát semmilyen módon indokolta, sérült a kérelmező tisztességes eljáráshoz való joga, figyelembe véve, hogy az EJEB, továbbá az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében is a tisztességes eljárás magában foglalja azt is, hogy a jogkereső állampolgárok már a jogorvoslat igénybe vétele előtt tájékozódhassanak azokról a szabályokról, melyek alapján jogvitájukban a bíróság döntést fog hozni, azaz az eljáró bíróságok önmaguknak ellentmondó gyakorlata nem értékelhető a jogorvoslatot igénybe vevők terhére, az ellentmondó joggyakorlat sérti a tisztességes eljárás elvét.

III. EGYÉB

35. Az alkotmányjogi panasz kiegészítésére a jogot fenntartjuk.
36. Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az esetleges hiányok tekintetében határidőt biztosítani szíveskedjen.

Budapest, 2021. 11. 22.

Tisztelettel:

DR. KOZESCHNIK BÁLINT ÜGYVÉD
DR. KOZESCHNIK BÁLINT

Dr. Kozeschnik Bálint ügyvéd